

[Forsvarsministeren.]

Desværre må jeg svare, at der ikke i øjeblikket er penge til at bygge sådanne beskyttelsesrum for, og der er heller ikke udsigt til, at pengene kan skaffes foreløbig. Det drejer sig om flere hundrede meldeposter, og det vil koste mange millioner kroner at bygge beskyttelsesrum til dem. Der er så mange andre behov i forsvaret, hvortil vi først må skaffe penge, så luftmeldeposternes beskyttelsesrum kommer et godt stykke nede på ønskesedlen.

De pågældende medlemmer af hjemmeforsvaret, som bemander meldeposterne, må derfor søge til det nærmeste beskyttede rum, hvis de opdager radioaktivitet, men der er ikke noget i vejen for, at de fortsat kan registrere, hvor stor radioaktiviteten er. Derfor kan de også konstatere, hvornår den falder og er faldet så meget, at varsling og meldinger kan genoptages.

Inge Krogh (KrF):

Nu sagde forsvarsministeren, at de stadig væk kunne melde eller registrere, efter at de kom i beskyttelsesrum, men så vidt jeg ved, kan de ikke medtage deres apparater; de kan i hvert fald ikke melde fra et interimistisk, fremmed beskyttelsesrum.

Forsvarsministeren (Erling Brøndum):

Jo, det er i almindelighed muligt at konstatere radioaktivitet, men det er rigtigt, at man ikke kan videregive en varsling om den, før den er faldet så meget, at man kan komme tilbage på sin meldepost.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Ib Nørlund (DKP)** til udenrigsministeren:

„Agter regeringen at anerkende Sydvietnams Provisoriske Revolutionære Regering som led i at få Parisaftalerne om fred i Vietnam virkeliggjort?“

(Spm. nr. 230).

Skriftlig begrundelse.

Den danske regering har tidligere udtalt sin påskønnelse af, at det i 1973 lykkedes at få truffet aftaler mellem DRV, USA, PRG og Saigon-styret om fred og national forsoning i Vietnam (Parisaftalerne).

Selv om det på denne måde lykkedes at få standset USAs åbenlyse aggression mod det vietnamesiske folk, er Parisaftalerne stadig ikke blevet opfyldt af USA og Saigon-regeringen. Den sidste har endog afbrudt forhandlingerne om realiseringen af disse aftaler. Der består en alvorlig fare for, at dette gøres til et skridt til genoptagelse af Vietnamkrigen.

PRG har på ny fremsat et konstruktivt program i seks punkter til gennemførelse af Parisaftalernes forpligtelser. De seks punkter går ud på:

- 1) Øjeblikkelig indstilling af al skydning.
- 2) Løsladelse og tilbagelevering af alle civile og militærfanger.
- 3) Sikring af befolkningens demokratiske rettigheder.
- 4) Øjeblikkelig oprettelse af det Nationale Forsoningsråd.
- 5) Organisering af frie valg.
- 6) Bilæggelse af spørgsmålet vedrørende de væbnede styrker i Vietnam.

Den danske regering opretholder fortsat sin anerkendelse af Saigon-styret, mens den ikke har anerkendt PRG, selv om denne opfylder alle de betingelser, som normalt betragtes som gyldige for anerkendelse fra dansk side.

I den nuværende situation kan en dansk anerkendelse af PRG være et effektivt skridt til at støtte bestræbelserne for at få Parisaftalerne opfyldt.

Ib Nørlund (DKP):

Den glæde, som den danske regering i overensstemmelse med den offentlige mening gav udtryk for ved Parisaftalerne af januar 1973 om indstilling af Vietnamkrigen, burde i dag være modsvaret af en bekymring over, at de ikke er opfyldt endnu et år efter.

Der er grund nok til en sådan bekymring. Det burde ikke være glemt, hvordan Genèveaftalen af 1954 om fred i Vietnam blev nedslidt af USA, af dets marionetter, hvad der førte til aggressionens frygteligste opblussen.

Den direkte årsag til, at Parisaftalerne ikke er opfyldt, er entydig. Thieu-styret i Saigon ønsker det ikke. Naturligvis fordrer overgangen fra krig til fred et mål af god vilje. Den Demokratiske Republik Vietnam og den Provisoriske Revolutionære Regering